

МАКЕДОНИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДА.

Лошо нѣщо е да ся помѣстятъ нѣкой отъ началата си когато ся правы.

МАКЕДОНИЯ излиза за сега веднѣж на недѣлкѣта въ сабота. — Цѣна прѣдлагана за годишн 4 бѣлы междиде-та за въ Цариградъ, а 5 за повьне на всѣкъдѣ — за шестъ мѣсеца 2 1/2 за въ Цариградъ и за повьне на всѣкъдѣ. — За три мѣсеца 1 1/2 бѣло междиде за всѣкъдѣ.

За сега само шестъ мѣсачки и три мѣсачки спомоществованя приемаме.

на спомоществованя-та ставя Редактора и издавателя на Македония въ Панаевъ Ханъ и на общеполитески работи на Македония, а за частны извѣстия на нѣкои редатѣ.

Писма на свободни отъ поменскѣ вѣлики, и нарѣчаня за вѣстникъ не съдружени съ прѣдлаганя-та не ся приемаме.

БЪЛГАРСКИЙ ВЪПРОСЪ.

Великата Черква слѣдъ много опытанія да рши Българскый въпросъ на основаніе да ся запази само Гръцката народност въ Черквата а Българската та да бѣде исклучена, или по добръ да кажемъ на основаніе да ся запази до сегашнѣтъ черковнѣ системѣ, кождо за управителнѣтъ ѣ часть, така што нито духовенство Българско, нито народъ Българскый да ся спомекува въ черквата, като неможъ да изврѣме това, понеже Българитѣ държатъ и държатъ за припознаваніето на Българската народност, най-послѣ Велескый Патриархъ, както ся научаваме, ршишь да покаже на пристойнѣтъ министръ единъ кроежъ за отдѣленіето на Българитѣ отъ Велескыя Черковъ, който кроежъ и врѣжъ на Н. Высочество още прѣди два мѣсеца. Но поже Н. Высочество Фуадъ паша стѣла нуждъ да трѣне тогазъ за Парижъ съ Негово Импер. Величество народолоубивитѣ и благодарнѣннѣтъ пашъ царъ, за това мислимъ че нужднотъ разискане и одобреніе на този кроежъ за свѣршено рѣшеніе на нашъ въпросъ останъ за по-подиръ, до благополучното и народолюбивото заврѣчаніе на Н. И. Величество.

Желателно е наистинъ сегашнѣтъ Велескый патриархъ да ся свѣстѣне отъ безполезното и неправедното упорство на прѣдшественнѣтъ си, и да ся постараше отъ себеси за примиреніе на православно исполненіето колкото по скоро, зашто колкото ся бави това вредъ е на черкватѣ.

Българскый народъ като е убѣденъ, че неговътъ въпросъ ся основава на священнѣтъ правила на православно черква, и на привилегія и правдини, който е припознавала В. черква цѣлы дванадесетъ столѣтѣ и само сега прѣди единъ вѣкъ мугъ е отпѣла да тя оуби уничтоженіето на дѣтъ Българскы Самостоятели черкви — Охридскы и Търновскы, никога не ще ся отрече и не ще прѣстане да не търси и да си не иска това което е негово — неоспоримѣтъ си черковны правдини, съ пѣлно довѣрѣе че честното правителство ще послуша вѣче толькы наши и праведны молбы, и ще бѣде справедливо и кѣмъ насъ както е справедливо и кѣмъ всичкы други доданы и вѣрны народы който ся подъ державнѣтъ скиптръ на державнѣтъ и народолюбивѣтъ нашъ царъ Султаны Абдулъ Азиса.

ВЪСНИЦА НАШИ ЗА НАСЪ СИ.

Че Македонцѣтъ не сѣ гърцы но сѣ Българи, и че Българитѣ не сѣ татары ни фини никакво сумнѣніе вѣче не носи, нито на има нуждъ отъ други исторически доказателства когато народѣтъ който носи името Българи е на лице и когато азыкѣтъ който говорятъ населеннѣтъ отъ него страны Македоніи, Тракіи и Българіи свидѣлствува за происхожденіето на този народъ.

Изгубеннѣтъ до сега въ грѣцкытъ мѣлкъ жители на горечиннѣтъ мѣста, като ся виджатъ днесъ и ся познаватъ сѣ сѣдиокрѣпны и еднословны братѣ, че сѣ едно происхожденіе и съставятъ единъ народъ Българскый, естествено ще ся замыслятъ надъ тона което имъ мѣшъ прѣзъ главъ тагы раслилъ и разедини, още и ще примыслятъ какво сѣ дѣлжны и какво трѣба да правятъ за напредъ за да ся прѣдвардатъ отъ това зло.

Като народъ особенъ отъ грѣцкытъ нѣтъ Българитѣ отъ Българіи, Тракіи и Македоніи имамы и особенъ свой си задаткъ да изврѣшимъ. На тона ны упяватъ прѣтѣходната численностъ на населеніето отъ нашата народностъ въ Османскы Имперіи, моралнѣтъ свойства, нравственнѣтъ начала както и всичкото право на душевното бытіе. А на нашѣтъ Българскы на-

родности този задаткъ колкото е немалкъ толкозъ е и не лесенъ.

Но той задаткъ може да ся улесни, и може даже изврѣшваніето му отъ днесъ още да ся оздрави щомъ стѣннѣмъ въ пактъ на това, сирѣчь когато нѣтъ Българитѣ прѣдприемимъ тѣзи двѣ работы.

1-во, съ пѣлжъ енергіи да оотрастимъ и да развиемъ своето частно образование — всѣлкъ общинъ въ свойтъ си крагъ.

2-ро, на основанъ на частнѣтъ образователны кругове да подвигнемъ съ крѣпкъ волю общото Българско образование.

Естествено е да ся подвигне отдѣлно аетоно народно просвѣщеніе колкото е възможно по-горѣ, на тогазъ и да ся распространя до колкото вѣче ся може.

И тѣтъ трѣба да работимъ за двѣ велики цѣлы. — За вѣсте и за общѣ просвѣщеніе.

Высоко просвѣщеніе е нуждо за насъ за да ся освободимъ отъ чуждото вѣлианіе. Нѣтъ трѣба да ся пазимъ за всѣкога да имамы цивилизаціи, който е само подражаніе, трѣба да прѣстанемъ за напредъ да не работимъ вѣче на чуждъ работѣ, нѣтъ достъ работили за грѣцкытъ всѣлкъ, трѣба да гледамы отъ сега и за себѣ си ибѣдо да изработимъ. То не че еже че нѣтъ трѣба да развиемъ неприятелско противоборство срѣду чуждотъ образованіе, не, но само отъ сѣмото което отъ бащи и брати ни остава наследіе и го имамы въ рѣжъ да гледамы отъ него да отвѣдимъ особенъ плодъ, а особенъ ще го направимъ съ вѣлианіето на свойтъ характеръ, свойтъ народенъ духъ, на своѣтъ цѣль въ образованіето. Оче въ този плодъ трѣба вѣче повече и повече да вносимъ свои особености. Нашата Книжнина не трѣба да бѣде безвѣзрастно чедо на грѣцкытъ, нито мръшава сподирница на койъ да е другъ книжнина, ни книжнината ни, ни азыкѣтъ ни не трѣба да ся оуборитъ съвѣтъ на чужды оуборки. Трѣба колкото можемъ да ся мѣчимъ да стѣнемъ самостоятелни, и оче отъ сега, отъ начало дѣто сѣмъ да гледамы повеке собственнѣтъ си животъ да земемъ за образецъ во всичко. Нека ся изразимъ съ малко думи. — Да земамы за основк на напредъкъ това което е наше и свойско до колкото има, а зданіето на него трѣба да подвигнемъ самы съсѣ своѣтъ си силъ, това зданіе може да бѣде собствена наша работа, наша прѣвообраза.

При това нашето вниманіе трѣба колкото повеке да върви на това, за да ся распространя просвѣщеніето и да стане общо. Просвѣщенъ народъ — то е истинската сила на държавкѣ, безъ просвѣщенъ народъ държавкѣ е на гшило основаніе, т. е. на таквозъ основаніе, което лесно може да ся срети.

Тогазъ иде другитѣ задаткъ, именно частно образование да ся доседе въ сгласіе съ общо народното, да ся прѣвѣва въ него и взаимно да окрѣпнува и да ся оспѣва.

И тѣтъ какво ни трѣбува сега най-напредъ ?

Та какво ли не трѣба на тѣзи копто оче нищо имѣмъ и сега захванатъ !

Но нека кажемъ онова първоначално-то, най-необходимото за сега за Македоніи. Трѣба най напредъ Българскы училища да ся отворятъ въ всѣкой градъ пако е възможно въ всѣко село на тѣзи класическы земѣ за Българскы и въобще за Славенскы книжественостъ, да ся искорени мръсната зараза на грѣкоманіитѣ, дѣто върдува оче въ илѣки мѣста, каквоты въ Воленикъ, въ Струмицѣ, въ Битоля и по Епархитѣ, Стрѣшкѣ, Драмскѣ, Могленскѣ, Костурскѣ, Мелнишкѣ и др. дѣто Българскый азыкъ и умъ гѣлѣтъ въ оковѣтъ на грѣцизма. Нека ся хване най правитѣ пъкъ кѣмъ просвѣщеніето, който е ученіето по бащиннѣтъ азыкъ. Това първо и възможно срѣдство ще ни

отвори очитѣ по скоро да видимъ какво ни трѣба за нашъ напредъкъ, за наше благоустойеніе и благоденствіе. Гръцкый азыкъ ако и богатъ и славенъ и добръ за грѣцкытъ, за насъ не е освѣтъ голѣма прѣчка за образованіето ни; взѣето проводникъ на просвѣщеніето, той е за насъ проводникъ на невѣжество-то, отъ което вситѣ злочестини сѣмъ теглины и теглимъ въобще; та и частно грѣцкото образование като не е сходно ни по характеръ ни по понятія-та на нашъ народъ не прави друго освѣтъ нещастны тѣзи копто сѣ възимамы злочестинатъ да ся напоятъ съсѣ скапаннѣтъ грѣцкы идеи и продължаватъ да ся кланятъ на тѣхнѣтъ стрѣшны идеалы.

Вжеданіето на Българскый азыкъ между Българитѣ въ Македоніи ще раскрѣви и оживи всѣлкъхлѣтъ и бездѣйствиущо до сега десини на Българскый народъ, ще помогне много за бързото развитіе на Българскы книжнини, за ообогатеніето на Българскый азыкъ, който не е помалко славенъ отъ грѣцкытъ зашто е просвѣтитѣ съ свѣтътъ на християнството едно отъ най голѣмытъ племена на и днесъ го употребѣватъ въ черквѣтъ си 60,000,000 православны. Въ ученіето по Българскый азыкъ нашѣтъ братѣ Македонцы ще намѣрятъ въ народенъ духъ все що е харно и вѣрврасно, сходно и полезно за тѣхъ, и което ще бѣде сходно и иларно за всички задатки въ общитѣ нашъ народенъ животъ.

При тѣзи първѣ стѣпкъ на братіята ни Македонцы, ако засилхмы и нѣтъ вѣрвѣжѣтъ си съ съставеніето на учебны дружества, който да подпомагатъ и улесняватъ спѣшаніето и издаваніето на учебны книги отъ всѣкой стрѣжъ на наукытъ, и распространяваніето имъ между народа, тогазъ, само тогазъ че ся намѣримъ нѣтъ въ широкытъ пъкъ който води кѣмъ желемакъ цѣль на общото благоденствіе.

Намъ е и драго и мило дѣто видѣхмы какъ нашѣтъ съотечественници отъ Охридъ, Битоля, Кукуцитѣ и Солунъ — ся отрѣкохы отъ забудженіето на грѣцизма и надиха на тѣзи честитѣ и правъ мѣслѣтъ — вжеданіето на народннѣтъ азыкъ въ черкватѣ и училищата. Желанъ бѣхмы само да ся не коимъ и трѣшимъ повеке въ размисланіе — работата е важна, а врѣмето налага, отношеніята искатъ да ся работи.

Великитѣ наши съотечественници Солунскы братѣ и Славенскы учители произвѣдохъ общеславенскѣ эпохѣ. Днесъ врѣмето нека отъ насъ да подновимъ тѣзи эпохѣ. Тѣзи эпоха за насъ не е за салтанатъ, нито за славъ — но е една необходимѣтъ потребностъ, за наше развитіе, и за ограденіето на нашѣтъ народностъ да ны не тѣлятъ и да ны не развѣлчатъ така чуждытъ народности.

На кѣдѣ навалитѣ народитѣ въ Европѣ.

Отъ 1793 Европа начѣна да ся оѣща за правитѣлѣ си. Народитѣ въ Европѣ ны облада една чудновата огнища, на който долготъ периодъ тогазъ само че ся свѣрши, който организирѣтъ и достигне таквыкъ удушченія, който допълнятъ условіята на едно здраво существованіе отъ жизненна системѣ.

Гѣстата мѣла на срѣднитѣ вѣкове, който нахду между народитѣ нагиди и сирѣкнѣтъ на живеннѣтъ сокове на тѣхнѣтъ организирѣтъ и прѣдотѣни огнищнѣтъ периодъ, който прѣзрава Европа отъ 70 години на самъ и повеке.

Франца не отвори революціята на 1793 само заради себѣ си: словата на Камилловитѣ-тъ, на Демулена, на Дантовитѣ-тъ, на Мирабо не ся отпращахъ само заради французи-тъ, гѣ енкажъ въ срѣцѣ-та на вситѣ народы въ Европѣ и състеніето на

чувствата въ гърдытъ на европейцѣтъ до-кара ообщеніето на огнищата.

Право да кажемъ най напредъ Франца уничтожи божественното право; но малко по-послѣ неговото уничтоженіе прие цѣла Европа и го оосѣществи. Най първо Франца оосѣсти това начало, че най горня отъ всички воли е волатъ на народа; но и тона не ся забави Европа да го приеме. Най първо Франца уничтожи феодалитѣтъ правдини и прогласи равенството на гражднѣтъ прѣдъ единъ най силнѣтъ самодержецъ законѣтъ, но Европа не рѣклолеснѣ ли на тона ?

Французитѣ смѣатъ съсѣпаніето на Ватерло като побѣда противъ тѣхъ; гѣ погрѣшаватъ; побѣденіето имъ на Ватерло, е тържеството на ообщеніето на началата който прогласи революціята на 1793. На Ватерло надѣви Европа, а прѣди пѣлжъ Франца. Какво имѣше на Ватерло Наполеонъ 1-й ? Искане да пороби европейскытъ народы. Какво прогласи революціята на 1893 ? Избавленіето на народѣтъ. И тѣтъ на Ватерло Франца побѣдена побѣдѣ; Европа като побѣди вѣлзе въ колѣлото на революціята отъ 1793. Само единъ самодержецъ ся надѣви тамо; зашто искане да изуси революціята.

Отъ тогазъ Европа ся облада отъ не-на-спитното наваліе кѣмъ по-добръ. Всѣкой единъ день ѣ ся уствѣтитѣ свободности, и всѣкой день ище новы; тѣзи копто даватъ, пытатъ не стѣла ли ? Европа отговора: дайте! оче дайте!

Колко измѣненія и промѣненія отъ 1793 ! тона което изврѣши Европа въ разшїето на 70 години, тона не сѣ го изврѣши седмнадесетъ вѣкове !...

Свободолюбивитѣ копто другъ пѣтъ работѣхъ по тайно и по илѣгитѣ, пишкѣтъ и работѣтъ подъ най свѣлѣтитѣ зарн на слѣдѣето. Днесъ други работѣтъ по тайно. Между тѣхъ не можемъ нахитри ни одного свободомысленна. Другъ пѣтъ казуваме нѣкой че е Французинъ, и тона значеніе азъ сѣмъ вѣчко друго а не Германецъ, не Италианецъ, не Англичанинъ, не Испанецъ и др. Днесъ казува, Испанецъ сѣмъ, Англичанинъ сѣмъ, Французинъ сѣмъ, Италианецъ сѣмъ а всѣкой другъ повтаря: «Той е Европеецъ.»

Отъ дѣ произвѣла и произлѣзе тона ? Отъ революціята на 1793. Европейскытъ народы почувствовахъ че сѣ братѣ народы.

И на кѣдѣ имъ тегли срѣце днесъ и кѣво ищатъ ? Нека кажемъ какво искатъ. Ищѣтъ усѣлкъ безпрѣдѣлнѣтъ развитіе, свобода на словото, свобода на размисленіето и на умѣтъ, лична свобода, свобода на разисканіето и порѣчителства за едно свѣтло будуще, и навалѣтъ кѣмъ онази токъ който Божій промыслѣ е опрѣдѣлитѣ като върховенъ стѣпенъ на оскърбенстваніето въ този свѣтъ, навалѣтъ кѣмъ братството, кѣмъ равенството и независимостѣтъ на общото и на частното.

По сѣлствіето на непрѣстаннѣтъ исканія на народитѣ измѣнило ся е лицето на този древннѣтъ свѣтъ, който наричамы Европѣ. Гледа нѣкой народы тамъ, дѣто вчера нищо друго не личеше освѣтъ кѣмъ на скрѣпачи и плачуци. Гледа частны и общи независимости тамо, дѣто нищо друго нѣлѣжнѣтъ освѣтъ сына и дыхъ.

А когато всички пычатъ че за малко врѣмя народитѣ си пычатъ, законѣтъ на успѣхъ неосѣтно ся исполнява, както неосѣтно за насъ смртнѣтъ ся обрача земѣта около остьѣ си.

Мнозина като гледатъ сѣлствіята безъ да гледатъ прѣдидущитѣ двѣсна чюдѣтъ ся; како внозина оставатъ смѣлны кога гледатъ на шпокѣтъ шпокѣтъ безъ да чѣтъ прѣдварително нѣкой екотъ.

Опрѣдѣлено е свѣтнѣтъ таквозъ измѣненіе отъ десинѣтъ на Вышняго. Ако днесъ ны

ждану хубост и редъ тамо, дѣто отна-
рядъ е было иракъ и тѣна и бъркотинъ, а-
ко и днесъ оне са изскувати потоци крѣвъ
за придобиване на редъти и на законности,
а человекъ, като дивъ за своето изва-
рѣжето го прѣобраќа въ коня, на
пожове и пушки, за да порази брата си,
мека си надѣемъ че утрѣ тема ще пристави-
не, че уславѣтъ и распространили на
начала на братството ме обесоржили брата
когато се бѣжтъ и бѣжали прѣпоречъ
на мирътѣ ще се развѣе гордо надъ Евро-
па. Нека си надѣемъ че народитѣ ще ра-
ботатъ подъ този прѣпоречъ на мирътѣ, че
законѣтъ Божий ще се вѣдари и че маси-
ничъ вѣнцъ, ще покрѣе челата на вси-
къ Европейци.

Горкана си! на кой чувствителенъ че-
ловѣкъ се не кѣса сърцето при гледа-
нето на напрасно исхаблванитѣ крѣвъ на
народитѣ, и на кого сърцето не скача ту-
пачки кога въ широки бунуваня тичащъ
стигне си умѣтъ си до онзи голѣмътѣ е-
похъ, кога Европъ ще ѿ управлѣва е-
динъ и само единъ законъ — на братство.

ЕДНА УЛОМКА

Румунитѣ нѣкоѣ си въ единъ статий подъ
насловие *Румунитѣ и Сърбитѣ* са зема да
говори за свръзкитѣ които сѣ имали Ру-
мунитѣ съ сѣдѣни Сърбитѣ отъ найстаро
врѣме до днесъ. Въ вѣведеніето на тѣ-
зи статий сръчѣма слѣдующето:

«Единъ клоъвъ отъ славното латинско
племе въ отколышитѣ врѣмена, откѣнаѣтъ
и далечъ на истокъ хвърлитѣ сирѣчь на-
шата народностъ, одрѣжъ са въ отчество-
то си съ помощъ-тъ на кървави и непрѣ-
късвани боеве съ разни чужди народи,
които ѿ обезпокоявахъ и утѣснявахъ отъ
всякъ страна.

Румунската исторія повечето е дълго о-
писаніе за изгубени или спечелени боеве
между нашитѣ прадеди и разни сѣдѣни
народи.

Въкогата умраза на Румунитѣ противу
Маѣдѣритѣ, Поляцитѣ и Татаритѣ остан-
ли сѣ и до днесъ живы въ лѣтописитѣ и
въ прѣданіята, а особено у народното пѣ-
сничество, отзивитѣ на което ше са по-
втаря до вѣка отъ Тисъ до самото Черно
море:

Много до насъ дойдохъ
Малцина са вържилахъ.
Азъ съвъ Румувъ съ чѣтыръ лавни
Лѣтъ си имавъ сръци погани:
Лѣта стрѣлъ за татари
Остра сабѣ за
Витѣтъ органъ за маѣдѣри
Перѣтъ бузоговъ за поляци. —

Па и сѣвъ самитѣ Болѣри мново нѣтъ
сми имѣи сериозни свѣтки, и ма-
каръ извѣрени политически обстоятел-
ства да ны спознѣжъ сѣ тѣвъ въ срѣщи-
тъя вѣкове въ тѣмъкъ спознѣжъ сѣрѣзка
подъ династийта на Ивѣня, макаръ ѿ да
можеме да кажеме, че Болѣри прѣста-
но да шрае исторически роли, отъ при-
мето когамо кѣлозоепъ, Ниру и Дра-
нѣвъ положижъ сѣмѣни-тъ основъ на
Румунитѣ.

Само противу Сърбиѣа шѣкога не се е
жалувалъ Румунитѣтъ; само съвъ Сърби-
нѣтъ не е былъ той никога въ борбѣ; само
сърбитѣ сѣ были непереможливы въ симѣ-
нитѣ си спрямо румунитѣ.

Послѣ това статіята си впуща сѣ по-
иощта на нѣколко примѣри да извади на
видѣно повеніето на международното при-
телство между Сърбитѣ и Румунитѣ, които ны
пропущама за да направимъ краткъ единъ
бѣлѣжъкъ отъ мислитѣ си които ны налѣтъ-
хъ при прочитаніето на горнитѣ строкове.

Право казувати Турцитѣ *«Юденис до-
сту оласъ»* — исподѣнитѣ нѣма приятѣлъ!
Ласкателитѣ румуны, приученитѣ всякога
да обрѣщатъ грѣбъ кѣвъ звѣздѣтъ кога
забѣва за да прѣдставятъ лицето си на о-
свѣтленіе сръчу звѣздѣтъ кога се на из-
грѣваніе, неблагодарнитѣ потоци на вѣс-
питанитѣ на нашитѣ бащи сѣщатъ се и
прѣговарятъ схваткитѣ които сѣ имали
съ насъ, поддѣтатъ ни умраза сѣ, а ни
оменовъ за добринитѣ които сѣ видѣли отъ
обшитѣ ни — отъ насъ Болѣритѣ, ни поду-
рѣтъ отъ признателностъ сѣмъ ги чули да
изуститѣ до днесъ кѣвъ този народъ на
коитѣ тѣ дълженствуватъ почти всичко що
сѣ днесъ.

Дѣ сѣ были честитѣ-тъ днесъ Румуны
до еднадесѣти вѣкъ? що е было Влашко

и Богданско до вторитѣ половинъ на пет-
надесѣтото столѣтіе? Ето мако грѣбаше
да ни распарватъ измислителитѣ на слав-
нитѣ румунскѣ исторіи. До вѣчера нашитѣ
васалли, нашитѣ чираци, които дълженству-
вуватъ намъ освѣтъ покрѣстваніето си и
и книжничкѣ си оше и политическото си
битіе и самитѣ си историческѣ животѣ,
веделеуритѣ румуны, които и днесъ оше
живенитѣ си сили заематъ повече отъ
Българскитѣ народѣ, така ли пащатъ да-
нокѣтъ на признателностъ сѣ, сѣ показ-
ваніето на умраза што имали кѣвъ насъ?!
Но добръ е Господъ Българскитѣ народѣ не
ще пропадне ни отъ тѣвъ влашкѣ умражъ.

**Румнаеи-Айнаи-Ватанъ обнародва слѣ-
дующитѣ членъ подъ заглавие:**
БЪЛГАРИ-ТѢ.

«Твърдѣ мново хора въ Европѣ не сѣ съми-
нѣватъ, че Болѣритѣ едногласно сѣ рѣшили да
излѣжатъ отъ властѣта и покровителството на
Турцитѣ. Рускитѣ органи, по познатѣтъ вси-
ку причина, искатъ што въски да са убѣди на
това рѣшеніе. Спорѣтъ думитѣ на тѣя органи,
голѣмо и лоше едно негодваніе и безпорядокъ
сѣществувалъ въ оныя мѣста на Болѣриѣ, които
сѣ подъ властѣта на Турцитѣ, и тамнитѣ ужъ
жѣмѣтъ съвъ сѣ отбили вече надеждата отъ
Цариградѣ, и че отъ Петербургъ были очаквали
своитѣ разновидни желанія и надежди.

Человѣкъ не трѣбава дама да прѣима да отго-
вара на такыя единъ лѣли, и въ тои случай, ни
неожидане за нужно да доказавѣма фактически
царското правдолюбіе, което владеѣ по оныя мѣ-
ста сѣвно тай, както е си по другитѣ страны
на държавитѣ.

Колкото си касае за жителитѣ покори ли сѣ
или не, и задоволенъ ли сѣ отъ правителството
или не, найъ ще помогитѣ както реченитѣ вѣс-
твѣни, тѣи и другитѣ изъ едномисленитѣ събра-
тія, ако имъ не се видѣ трудоно, нека попытатъ
народѣтъ какъ почето разбойничѣтъ. кога *Бу-
роковскитѣ Комитетѣ* бѣше испратилъ на 14-й
Маи и прѣмѣнѣжѣ прѣвъ Дунавѣтъ, и кой ги е
изволилъ, и кои хора ги прѣдадохъ на войскѣ-
тъ, кога отиде да ги гоци, и тогава ше
се проумѣе, жителитѣ да ли ше си съобразитѣ
съ оныя които ги подбуждатъ на бунъ или не.

Въ Европѣ сѣ е извала една брошура подъ
заглавие: *Русскитѣ подбужденія на Востока*.
Тѣзи брошура не е дошла по тѣя страны и ни
не сѣме я видѣли. Знаменитѣмѣ обаче вѣстникъ
«Пресъ» е обнародвалъ единъ членъ относно-
телно за тѣзи брошура, и е прѣвѣлъ нѣкоѣ
части отъ неѣ. Понеже отъ този членъ може да
се разумѣе съдѣржаніето на брошурѣтъ, найъ
сѣвѣшнитѣ да го обнародваме въ сѣщностъ спорѣтъ
както чѣлава:

«Съ подбужденіята на Русскѣ, както сѣ слу-
чихъ нѣкоѣ вѣстанія на Востоку, тѣ са старѣе
да направѣмъ сѣщето и въ Болѣриѣ. Тамъ подбу-
ждѣни отдавна сѣществуватъ, въ сега като сѣ
удѣснихъ, издадената брошура подъ заглавие:
Русскитѣ подбужденія на Востока придоби
голѣма важностъ.

«Тѣзи брошура изважда на явѣ вѣстаніята,
които Русскѣ прави на вѣстокъ тайно. Видѣ си
че нейнитѣ съчинителѣ, доста ше е забивѣвалъ
по вѣсточнитѣ мѣста.

«Найъ послѣнитѣ му думы въ брошурѣтъ
сѣ тѣя:

«Европейцитѣ ако сѣ заловѣтъ на едно, и
сполучатъ да прѣвратятъ Русскитѣ вѣстанія по
оныя мѣста, твърдѣ ше благодарятъ народѣтъ, а
ако не направятъ това, тѣя бунтовничества ше
докаратъ голѣми неспритности, и за напрѣтъ ше
причинятъ работи, които ше докачатъ Европей-
скитѣ мирѣ.

Нека Болѣритѣ сѣ стараятъ да сѣ оставѣтъ
подъ властѣта на Турскитѣ Царѣ и далечъ да
стоатъ отъ Русскѣ; защото ако излѣжатъ отъ
правдолюбіето на Турскитѣ царѣ и влѣжатъ подъ
тиранскитѣ огънѣ на другитѣ, то сѣ е дѣла
дулѣство.

«Европейцитѣ ако бы напстина да искатъ
спокойствіето на Христїенитѣ въ вѣстокѣ, грѣва
да искатъ што да сѣ оставѣтъ пакъ подъ
властѣта на Турциѣ и да знаватъ да оцѣнятъ прав-
долюбіето което тѣ показѣа кѣвъ тѣхъ. »

Прочитамъ въ *Дунавъ* слѣдующето:
Нашитѣ читателѣ знаватъ, че сѣ прѣлѣриемѣтъ
дѣлѣтѣни мѣрки на правителството, разбойничѣтъ
които бѣжъ испратили отъ Влашко въ
отсажѣната страна, разбожъ сѣ и сѣ изволивъ.
Отъ тѣзи разбойническѣ четѣ, трѣма четирѣма

души како неможахъ да сѣ уловѣтъ оше, нѣкоѣ
разпаратѣ лиѣа зѣматъ дѣрзостъ отъ това неудѣ-
вѣше на реченитѣ разбойничѣ, и искатъ да
правѣтъ зѣлни на тоговъ и на оноговъ, обаче и
тѣи сѣ извадилъ на явѣ и сѣ наказѣжъ спорѣтъ
законѣтъ. Найъ излагаме по долу дѣвъ случки,
които освѣтъ че сѣ за удѣленіе, но ше нака-
ратъ всѣкого да бѣде прѣдостороженъ.

Нѣкои сѣ человекѣ на име Димитръ Минковъ
отъ селото Тетово, прѣди петнадѣсетъ дни оти-
шѣтъ въ кашѣта на одного отъ по-първитѣ се-
лашѣ, който сѣ именуваѣтъ Вангѣлъ Панковъ, и
му казалъ, че въ околѣята горѣ имало петъ ду-
ши Турци разбойничѣ, които го испратѣли да
му каже, че искатъ по полвина ока тютюнъ, ра-
кіа, кахѣве и 190 гроша, и че ако бы да имъ
не даде тѣи нѣща, шѣли да го убиятъ. Вангѣлъ
чорбаѣжъ въ началото ако и да нешѣлъ да даде
паритѣ, но единъ дѣнь когамо отишѣлъ съ дѣвѣ-
та си на нявѣта, реченитѣ Димитръ дошѣлъ при
него и за да го уплати рѣкъ му: Ето хайдуцитѣ
сѣ тука, и сега ти казвамъ за послѣдѣтъ пакъ,
че ако не давѣши паритѣ, не прѣмѣсно шѣтъ ти
убиятъ. Дѣвѣта на Вангѣла като сѣ уплатили
отъ тѣя Димитровѣ думѣ, накарали баща си да
му даде искаемитѣ пари.

Тукашното начѣство што сѣ извѣсти за тѣи
случкѣ, испрати единъ чиновникъ съ нѣколко
души запѣтѣта за да издрѣпѣтъ разбойничѣтъ. Ко-
гато отишли на реченото мѣсто, повѣкали Ди-
митра, захванали да го пытатъ за разбойничѣтъ
сѣ какви дрѣхи сѣ облѣчени, какѣвъ е анѣтъ имъ
и на кѣдъ сѣ отишли, и найъ послѣ запѣтѣтата
каго го зѣли сѣ себе си, забикалили доста врѣма
на горѣ на долу, но неможахъ да намѣрѣтъ нито
разбойничѣтъ, нито другѣ нѣкого. Отъ всичко
това, като не останѣло мѣсто за отказаніе и за
отричаніе, найъ послѣ неповѣдаѣтъ че той като
человѣкъ ширѣмакъ, нешѣлъ да иска отъ никого
царѣи назѣмѣ, защото знавалъ че нѣма да му
дадатъ; спорѣтъ което скронѣлъ и намисѣлъ
тази лѣжа за да земе малко пари, и въ сѣщото
врѣмѣ показѣжъ мѣстото гдѣто былъ зарѣвилъ
паритѣ, които и извадилъ, а сѣщѣи Димитръ сѣ
доведе тука и сѣ турѣна подъ наказаніе.

Подобно едно нѣшо сѣ случило и въ селото
Енѣлѣже, отъ Сливненскѣи сѣлѣжѣкъ. На единъ
Евѣринѣ, който правѣлъ кашѣваѣлъ въ това се-
ло, като му сѣ открадали отъ питѣи сирѣне и
петъ овци, раздало сѣ слухѣ, че тѣя нѣща му
сѣ открѣдилѣтъ петдѣсетъ, шестдѣсетъ души раз-
бойничѣ, които вѣрували по оныи странѣ.

По съобщеніето на Н. П. Садѣжъ пашѣа, както
въ отвѣданіята тѣи и въ отсажѣнитѣ странѣ за-
хважѣжъ да сѣ дрѣпѣтъ тѣзи разбойничѣ, што
при всѣчкитѣ напрасни изпранія и испитанія,
найъ послѣ излѣзе на лѣвъ, че сирѣнето и петѣте
овци были ги открадали самитѣ человекѣ на
Евѣрина, и за да не бы сѣ угадилѣ кражѣжѣ,
обявилѣ сѣ, че были ги открадали ужъ разбой-
ничѣтъ. Спорѣтъ както ни пишѣтъ отъ Търново,
това извѣстіе былъ пушалъ за свой интересъ
нѣкоѣ си Мехмедъ ага, сѣ цѣлъ за да сѣ наира
по оныи страны една часть войска, свѣрѣжено сѣ
доказѣло, че по оныи страны не сѣществували нито
хайдуци, нито пакъ че сирѣнето сѣ е открадало
отъ хайдути. Мехмедъ ага и крадѣтитѣ на
Евѣринѣтъ, тутакси сѣ уловили и сѣ закарѣли
въ Сливенѣ, гдѣто сѣ зѣли подъ испѣтъ.

Една телеграфическа депеша отъ Видинѣ из-
вѣстѣва, че десѣтъ души въоружѣны, като мѣни-
ли прѣвъ Сръбскѣи граицѣи и дошли въ Айдѣн-
скѣи кавазъ, захванали да хвърѣтъ съ пушкѣ-
титѣ си върху запѣтѣтата, които варѣлитѣ на пѣ-
тъ. Запѣтѣтата также като нападилѣ въору-
женитѣ съ орѣжѣята си, направили одного отъ
тѣхъ, а другитѣ девѣтъ души уловили живы.

Цани Свѣшловѣчатѣ, който е единъ отъ
дугаритѣ на прочѣтитѣ Тоте, като бѣше
побѣгналъ отъ свѣрушеніето на четѣжѣ
въ Балканѣтъ Пустиѣ, скиташе сѣ тукъ тамъ
и найъ послѣ когамо шѣлъ да побѣгне въ
Влахія, варѣчитѣ сполучили да го уловѣтъ
нѣждѣ Свѣшовѣ и Никополь, и прѣди 10-
15 дни сѣ докара въ сръдоточіето на вѣла-
елѣтъ.

Този разбойничѣкъ слѣдъ като сѣ испѣта
отъ съставѣнитѣ особѣи комисіиѣ, завѣра
етскѣи криминаленъ свѣтъ, гдѣто испѣ-
вѣда самъ окрѣвенно и неупорително зло-
дѣланіето си, което былъ извѣршилъ. Спорѣтъ
законѣтъ, Цани сѣ отсади на смъртъ
и вѣчера (вторникъ) сѣ обѣси въ Русчукѣ.
Рускитѣ вѣстникѣ *Сѣмъ Отечества*, който

сѣ издава въ Петербургѣ, обнародѣла една теле-
графическа депеша, кога казва, че Царигра-
скитѣ Болѣри прѣстѣваѣтъ и укорили дѣлата
на мѣнѣмѣтъ Болѣрскѣи Комитетѣ въ Букурѣштѣ.
(Дунавъ)

Единъ младъ нашъ съотечественникъ под-
канѣнъ отъ любовъ кѣмъ успѣхѣтъ на на-
родѣтъ ни отпраѣи тѣзи нѣколко думѣ

**До бѣвшитѣ и сѣмѣнитѣ испѣтани-
цы стомоществотѣли на Болѣрскитѣ
Вѣстникѣ.**

Нѣи ги помѣстѣмѣмъ вмѣсто другѣи то-
козѣ които бѣхмы принудѣны да каже-
мѣ отъ насъ сѣ за тѣзи работѣ.

«Вѣстникитѣ представѣтъ прѣдъ очитѣ на че-
лѣжѣтъ цѣла страна и цѣлъ свѣтъ. Слѣдовате-
лно само чрѣвъ тѣхъ той може чу и видѣ на
далѣчь. За туй и образованитѣ свѣтъ дѣсѣ
полага голѣмо стараніе за распространіето имъ;
и то до толѣко, штоо страната, кога сѣ тѣхъ
е по раслодена, стои по-горѣ отъ другитѣ и
сѣ почѣта отъ тѣхъ.

Да погледѣнитѣ назѣ си. Нѣи нѣмама ли
спѣшнѣи хора за да управлѣватъ вѣстникѣи? Но
нѣмама ли парѣ? — Сичѣко ямама. Но нѣи дѣ сѣ
дамама зѣдето парѣ? — Прѣвъ велики пости зѣ-
данія; прѣвъ празнични дни за модѣи, и прѣвъ
другѣи — за янѣтъ, а всякой дѣнь за пушкѣи.
Сега, отъ дѣ усѣвѣмѣмъ нѣи? — Отъ даѣята,
мода и янѣтъ, а найъ шѣго отъ пушкѣицѣта.
Нѣи тѣвѣрѣ обичѣма да сѣ распѣлавама съ три-
тѣи тѣзи нѣща, а найъ вече сѣ инѣятѣ както о-
бичѣмаи и да сѣ покрѣвама за да сѣ забравѣтъ
ужъ кахѣрѣтъ. Добро бѣше инѣти ни днесъ да
е за размѣжѣванѣе на вѣстникѣи, а растушѣитѣ
и забравѣнитѣ на кахѣрѣтъ сѣи да тѣрѣмѣтъ
въ обѣловѣваніето на душитѣ си чрѣвъ про-
читаніето и научѣваніето на мново полезни ра-
ботѣи а не въ скотското пѣнѣство и майѣунскѣи
модѣи.

До когамо сѣ не сабуднитѣ и не стѣпѣмѣтъ
въ янѣтъ на вѣстникѣи, хорѣта ше заключѣватъ
за насъ, че нѣи не сме за друго вредѣи, а само
да ведѣмѣ *земледѣлскѣи и овѣрскѣи осѣитѣ*.
Питѣмъ: не замѣждѣнитѣ ли за насъ дѣсѣтъ тѣи
хорѣта? Билъ и по-мново.

До сега нѣи уморѣмаи сичѣитѣ сѣ вѣстникѣи.
Остаѣа само единъ. Но, слава Богу, и той берѣ
душа и дано не умрѣ. Кѣтъи нѣи испѣтаниѣи,
не мѣнѣмѣтъ че смъртъ-та на единъ вѣстникѣи е
смъртъ на самѣитѣ народѣ. Но кому да хорѣ-
вашъ? Сѣи казва: да прѣима и плаша вѣстникѣи
който по тѣя. Мене не ма хрѣватѣ вѣстникѣи (!)

Но, на има едно нѣшо сѣ каже не се е по-
сирѣмоси отъ Швейцарскитѣ овѣрѣи и Герман-
скитѣ свѣнарѣ, бѣхѣ казѣли: да. Питѣмаи ги
сега: реченитѣ овѣри и свѣнарѣ отъ дѣ имѣтъ
парѣ да зѣмѣтъ по два и три вѣстникѣи? Може
тѣ да имѣтъ нѣкавѣи сѣ пенѣси. — Шѣстѣ милѣо-
на сѣмъ, 60 вѣстникѣи ни сѣ малѣво въ туй врѣ-
ме. Но нѣи само единъ имѣмаи; и то какъ? —
редактора му присѣва, сложитѣ му сѣ сѣсѣрѣ-
ватъ отъ да выка и распѣва, доро извѣрѣжа
кажѣ-тодѣ парѣ за прѣвата годѣина. За вторѣта,
лащи Господъ: нѣи му сѣ насѣдѣмаи и непѣлаши-
мѣи вече: Доста е прѣвата годѣина. Сега сѣ тѣ-
пѣни да ни бѣе, за парѣ е. И тѣи, сѣ окамене-
нитѣ сѣрѣца, го гледама — какъ туй уморѣжъ,
отслабаѣтъ, кѣлома главѣи и жалостно излѣжа. А
нѣи, подобно на Нерѣна, при горѣнитѣо на Римѣ,
хладнокрѣвно прѣгѣжѣмаи срамѣтъ си.

Нѣи считѣмаи за економѣи да сѣи не харѣчикѣ
парѣтъ за вѣстникѣи. Но кога спущѣмаи рошѣветѣ
на *по льмѣитѣ*, кога даѣмаи за лѣжѣни свѣ-
дѣтели и адвокѣти, — туй е ипшо: нѣи отъ дру-
га страна ше сѣ извадитѣ масѣрѣтъ.

Нека сѣ съзѣмѣмъ не за да не ни сѣ смѣжѣтъ
дружитѣи хорѣ, но за да не ни осѣждѣтъ. И не-
ка за общо добро, не чаѣмаи да ни кажѣтъ, но
сами да го свѣрѣшѣи. Хр. Н. Е.

Сливенѣтъ, 4 юліа 1867.

Турско-казашкитѣ полкъ, който отъ 8 мѣ-
сеца на самъ са намѣраше въ града ни, днесъ
замѣнуѣа за Евѣрѣно. Той сѣ замѣлѣ тука сѣ
една ковица когамо бронѣ триста души *саабѣи*
турѣи изъ Анаѣдолѣ когамо до сега сѣ быѣ въ
Пѣловѣвъ. Нѣи незѣимѣи причинѣта на туй про-
мѣненіе, но спорѣтъ както уѣвѣрѣватъ, Н. Пр.
Генѣралѣтъ Садѣжъ пашѣа былъ погубѣнъ висока
заповѣдъ да сѣ прѣмѣрѣ съ неговитѣ войсѣари
близо до столицѣта и вѣтрѣ въ неѣи, при вѣз-
вращѣнето на Н. И. В. Султана отъ честитѣ
му пѣтуванѣю по Европѣ.

Както и да е, градѣтъ ни неможе да не сѣ-

